

Skolelederundersøkelsen - om arbeidsforhold, evalueringspraksis og ledelse i skolen, 2006

En undersøkelse blant rektorer i grunnopplæringen i februar 2005 viser at det siden 2001 er en liten økning i antall rektorer som opplever at skoleeier er en støtte og pådriver for skolene, både i forhold til det pedagogiske arbeidet og til driftsoppgavene. Det er en klar økning av antall rektorer i grunnskolen som har rutiner for å følge opp nytilsatte lærere (totalt 77%), og som har rutiner for å følge opp lærere som ikke fungerer (totalt 54 %).

RAPPORT | SIST ENDRET: 19.05.2006

Tittel:

Skolelederundersøkelsen - om arbeidsforhold, evalueringspraksis og ledelse i skolen

Rapporten:

Skolelederundersøkelsen (pdf)

Forfatter:

Jorunn Møller mfl.

Utgiver:

Universitetet i Oslo

År:

2006

Funnene fra undersøkelsen kan deles i tre grupper:

I Kartlegging av arbeidsforhold

Undersøkelsen viser at omtrent halvparten av skolene som er etablert som egne resultatenheter har egne lederavtaler som styringsverktøy. Kommuner/fylker organisert som to-nivå-modell følger i særlig grad opp på økonomi, mens oppfølging av pedagogisk utviklingsarbeid er mer fremtredende i kommuner/fylker

med sektororganisering.

Flere skoler har fått ressurser til økt kontorbemannning, men fremdeles er det 13 % som ikke har satt av midler til slik bemanning i det hele tatt. Ungdomstrinnet og videregående skole har i større grad et faglig samarbeid enn barneskoler, men kombinerte barne- og ungdomsskoler jobber mer tverrfaglig. Elevsaker har høy prioritert når det gjelder veiledningsinnsatsen til skoleledere.

II Evaluering i skolen

Når det gjelder evalueringer som verktøy for ledelse, viser undersøkelsen at kartleggingsprøver anses å være det viktigste på barnetrinnet. Likevel er det forberedte elevsamtaler og konferansesamtaler som rektorene mener har bidratt mest til å bedre elevenes læringsresultater. Samlet sett synes det ikke som om etableringen av et nasjonalt kvalitetsvurderingssystem (NKVS) har ført til store endringer i skolens innhold, arbeidsmåter, undervisningsopplegg eller kompetanseutvikling i personalet. Dette resultatet må ses i lys av at systemet ble introdusert kort tid før undersøkelsen ble gjennomført.

III Læringskultur og lederroller

Den viktigste kilden til egen læring og utvikling er personlig refleksjon over egen praksis. Kartleggingen viser at nesten 40 % ikke har noen formell utdanning i organisasjon og ledelse. Samtidig viser den at rektorer som har denne formen for etterutdanning, eller høyere utdanning som lektor eller mer, er mer aktive når det gjelder å søke ny kunnskap gjennom bl.a. konferanser, etterutdanning og lesing av faglitteratur.

Mannlige og kvinnelige rektorer svarer ulikt på flere av spørsmålene: kvinnene svarer mer positivt enn menn på påstander knyttet til prioritering av tid til veiledning, fokus på læringsresultater, kunnskapsprøver, samarbeid og trivsel. Jevnt over bekrefter svarene at jobben er blitt mer krevende de senere årene, men det er likevel høy grad av trivsel blant rektorene.

Rapporten er utarbeidet av Jorunn Møller, Kirsten Sivesind, Guri Skedsmo og Marit Aas, Institutt for lærerutdanning og skoleutvikling, Universitetet i Oslo 2006. Undersøkelsen fra 2001 er utarbeidet av Jorunn Møller og Jan Merok Paulsen (Acta Didactica 3/2001).